

MÁJ

Máj pohladí lúkam líce,
premení ich na kytice,
daruje ich každej mame.
Ako dobre, kým ju máme!
Slovo tu aj muži majú,
čo nám mrazy prinášajú,
kraľuje im Žofia,
čo vraj víno popíja.
Prvý deň však patrí práci,
sviatok majú pracujúci,
tí hodnoty vytvárajú,
šťastie v práci nachádzajú.
Oni sú tou soľou zeme,
v nich budúcnosť všetkých drieme.
Šesťdesiat už prešlo liet,
čo zlej vojny viacej niet,
spomeňme si dnes na dobrou,
keď sa mrelo za slobodu. – však aj
Máj je lásky čas,
vďaka nej sme šťastní zas,
svet je krásny, kým tu žije,
vnáša doň kus poézie.

MAMA,

Stačí ti srdce z papiera?
Kytica konvaliniek bude dosť?
Pre teba to je celá nádhera.
Tak málo ti je všetko pre radosť.

Naše mamy sú pre nás tým najcennejším, čo v živote máme.
Presviedčam sa o tom každý deň .

(M.K.)

Dôvera dieťaťa sa nedá kúpiť, len získať skutočnou láskou už od narodenia.

Vážme si mamy, lebo tak ako sa my správame k nim, tak sa možno raz budú správať naše deti k nám.

Milé mamy, želám Vám tú najkrajšiu odmenu za Vaše ušľachtilé materinské srdce – lásku nás deti, úctu a vďačnosť,

(S.I.)

Ťažko iba slovami vyjadriť vďaku za všetku Vašu lásku.

Skúsenosti, ktoré nám po troške pribúdali, formovali nás do ďalšieho života, len pod Vaším vedením sme sa stali lepšími a lepšími. Vy ste stále vedeli vyčariť toľko krásnych chvíľ. Vaša láska nepozná hranice.

(A.M.)

Ja si svoju mamu vážim, ctím a chcem jej to dokázať každý deň. Mama, Ty si môj najdrahší poklad. Vieš, čo pre mňa znamenáš. Vďaka za lásku, ktorou ma zahŕňaš po celý život. Viem, že ak by si mohla, tak by si mi zniesla aj modré z neba.

(S. H.)

Ďakujem Ti za slová, ktorými si ma karhala, aby som robil len dobré a chránil sa od zlého. Ďakujem Ti za všetko, čo od teba mám a ešte budem mať.

(V.T.)

Milé mamy, prajeme Vám všetko najlepšie, dobré zdravie veľa, osobných i pracovných úspechov.

(Žiaci 8.A)

DEŇ MATIEK – S L Z A

Malý chlapec sa spýtal mamy : „Prečo plačeš?“ Pretože som žena“, povedala mu. „Nerozumiem!“ povedal syn. Jeho mama ho len objala a povedala : „ A nikdy ani neporozumieš.“ Neskôr sa chlapec opýtal svojho otca: „ Prečo sa mi zdá, že mama plače bez dôvodu?“ „Všetky ženy plačú bez dôvodu,“ bolo všetko, čo mohol otec odpovedať.

Malý chlapec vyrástol a stal sa mužom, avšak stále nerozumel, prečo ženy plačú. Nakoniec zavola Bohu, a keď sa dovolal, spýtal sa : „Bože, prečo sa ženy rozplačú tak ľahko?“ Boh odpovedal: „Keď som urobil ženu, musela byť výnimočná. Urobil som jej PLECIA dost' silné na to , aby uniesla váhu sveta, ale natoľko jemné, aby poskytovali pohodlie. Dal som jej vnútornú SILU, aby vydržala pôrod dieťaťa a odmietnutie, ktoré veľa ráz okúsi od svojich detí. Dal som jej TVRDOSŤ, ktorá jej pomôže stále pokračovať, keď sa všetci ostatní vzdávajú a starať sa o svoju rodinu napriek chorobám a únave, bez sťažovania sa. Dal som jej CIT milovať svoje deti za všetkých okolností, dokonca aj vtedy, ak ju dieťa hlboko ranilo. Dal som jej SILU prijať svojho manžela napriek jeho chybám a sformoval som ju z jeho rebra, aby chránila jeho srdce. Dal som jej MÚDROSŤ, aby vedela, že dobrý manžel nikdy neraní svoju ženu, ale niekedy skúša jej silu a rozhodnosť stáť vedľa neho bez výhrad. A nakoniec som jej dal SLZU, ktorú vyroní, ktorá je výlučne jej, aby ju použila, kedykoľvek ju bude potrebovať, aby to zvládla.

Na tú slzu má naozaj právo, nik nevydrží bez slova toľko ako žena !

Krása ženy nie je v šatách, ktoré nosí, v postave, ktorú má , ani v spôsobe akým si češe vlasy. Krása ženy musí byť v jej očiach, pretože tie sú bránou k jej srdcu, miestu, kde sídli láska.

Prosím, odkáž toto všetkým krásnym ženám, ktoré poznáš. Všetky si zaslúžia našu lásku, za ich trpezlivosť, silu, múdrosť, cit a vytrvalosť. Prosím, odkáž toto všetkým mužom, ktorí ešte nevedia, prečo ženy plačú. Možno je to práve kvôli nim!

Neznámy autor

NAŠA ANKETA

Už v minulom Spravodajcovi sme avízovali, že v súvislosti s práve prebiehajúcim predajom časti budovy PD (toho krídla, ktoré spoznáte podľa kompletne rozbitých okien) sa opýtame starších ľudí, či by si vedeli predstaviť osud tejto budovy aj tak, že by ju mesto vlastnilo aj naďalej, zrekonštruovalo ju na vlastné náklady, príp. s príspevom nejakého európskeho grantu a prestavalo túto budovu na domov s opatrovateľskou službou, príp. spojený s vývarovňou pre seniorov.

Tu sú naše odpovede:

Myslím si, že je to dobrá myšlienka. Dom opatrovateľskej služby by sa zišiel, ale ako poznám našich ľudí, keď je potrebné niečo platiť, tak je malý záujem. Mám svoje skúsenosti z klubu dôchodcov. Keď sú podujatia zdarma, prídu, ale v prípade platenia je záujem malý.

M. Kmecová

V našom meste dom s opatrovateľskou službou chýba. Nemali by sme sa stavať k tomu problému zamietavo. Väčšinou reagujeme tak, že uvádzame dôvody, pre ktoré niečo nie je možné bez toho, aby sme to skúsili. Treba najprv zriadiť, možno spočiatku nebude veľký záujem, ale ľudia neskôr pochopia výhody a budú využívať tieto služby.

Giraltovčania sú málo aktívni. V rôznych malých dedinách sú aktívni, majú pekné stavby, my sa nevieme rozhýbať. Napríklad v parčíku vedľa Sochy matky s dieťaťom, by mohla byť postavená fontána. Spríjemnilo by to posedenie v parčíku a skráslilo mesto. A ak ľudia namietajú, že si fontánu znečistíme, tak môj názor je, že máme mestskú políciu, aby také veci ustrážila. Ľudí treba vychovávať tak, že sa veci postaví. Len tak si k nim môžu získať vzťah.

p. Robová

Ja osobne si myslím, že by sa zišla vývarovňa a iste aj dom s opatrovateľskou službou.

p. Majerová

Ľudia ako ja, ktorí žijú sami, by určite boli radi, keby v meste bola vývarovňa pre dôchodcov. Mesto by starším občanom mohlo prispievať na túto službu. Okrem toho by sa získali aj ďalšie pracovné miesta.

J. Kovaľ

Tolko peňazí, koľko by bolo treba preinvestovať do starej budovy PD, ak by sa investovalo do novej stavby napr. v Urbanovej záhrade, by splnilo lepšie účel. Dnes sú k dispozícii rôzne nové technológie výstavby, veľmi rýchlo a účelne sa dá postaviť nová budova špeciálne vybavená na daný účel.

Možno by stálo za úvahu aj využitie niektorých iných priestorov, napr. školských- perspektívne. Dôležité pre starších ľudí je aj prostredie, záhrada, parčík, nie periféria, kde sa budova PD nachádza. Aj jej vnútro pôsobí na mňa deprimujúco.

Ing. Pachová

Z vlastnej skúsenosti viem, že kým sa za opatrovateľskú službu neplatilo, bol o ňu záujem. No po zavedení poplatkov sa starší ľudia obídu radšej sami. Preto si myslím, že kto len trochu vládze, ostáva doma sám.

V.H.

Ja osobne by som radšej ostala vo vlastnom kútiku, kým budem vládzať. Človek príľne k svojim veciam a k domovu a nerád by išiel do domova. Ale vylúčiť sa to nedá. Privítala by som vývarovňu, ale tak, aby obedy dotovalo mesto, aby neboli pridrahé. To by využívali určite mnohí seniori, ako som počula. A dom s opatrovateľskou službou? Nevieam, ale u nás majú ľudia nízke dôchodky. Nevieam, či by to finančne zvládli.

B.K.

Aj do školy nás volali na stravu, ale odradili nás vysoké poplatky, takže sme sa rozhodli, že radšej si navaríme doma a za tie isté peniaze máme aj na druhý deň.

K.D.

Keby stála strava 1,- Sk, alebo 5 – 10,- Sk, zvyšok by doplácaval MsÚ, tak by sme chodili, ale pochybujem, že by mesto malo toľko peňazí.

K.D.

Kedysi sa jedlo dalo kúpiť lacnejšie, našli by sa záujemcovia, keby to stálo menej. Chodníky sú rozkopané, vidno, že mesto nemá peniaze. Aj chodníky smerom na polikliniku vyzierajú otrasne. Všade treba peniaze, takže pre nás starých asi mesto nebude mať. Prijateľné by bolo aj tých 25,- Sk za obed, ako majú bývalí zamestnanci. Čo sa týka domova, bola som minule na návšteve v jednom domove, hoci tam bolo pekne, čistota, varenie perfektné, čisté ležanie, lekár 2x v týždni, ale nie je to doma.

A. Č.

Z ankety vyplýva, že väčšina starších občanov by v prípade nevládnosti volila radšej domáce prostredie, na ktoré sú zvyknutí. Významnú úlohu tu zohráva aj silne zabudovaná tradícia, podľa ktorej sa má o starého chorého človeka postarať rodina. Čo však, ak ju nemá, prípadne je vzdialená, resp. má povolanie, ktoré neumožňuje venovať sa sústavne svojmu príbuznému? Aj takí totiž v našom meste nájdú.

Touto anketou sme vlastne chceli otvoriť problém, ktorý mesto skôr či neskôr bude musieť riešiť. Vyplynie mu to aj zo zákona o samospráve, podľa ktorého táto kompetencia prechádza zo štátu na mestá a obce. Ako vidno, štát sa postupne zbavuje povinností, ktoré nie sú ani lacné, ani jednoduché, ani jednoznačne občanmi prijímané.

A stravovanie seniorov? Záver si urobte sami. Ak starší človeken svoj dôchodok, obracia na všetky strany, zvažujúc každú korunu výdavkov, potom reálna suma za obed, ktorá sa dnes pohybuje okolo 60,- Sk (pri skromnosti), je pre dôchodcu privysoká. Ale záver si už musí urobiť každý sám.

A. Škurlová

Mestská polícia informuje

Dňa 2.4.2005 bol na území mesta urobený odchyt túlavých a zabehnutých psov, ktorú vykonala firma Hunter z Tebišova. Odchyt bol vykonaný v zmysle zákona NR SR č. 282/2002 § 7 ods. 2., písm e, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, ako aj čl. IV ods. 5 VZN mesta Giraltovce č.20/82002 o podmienkach držania psov na území mesta Giraltovce. Počas dňa bolo odchytených pomocou použitia narkotizačných striel 12 psov. V dvoch prípadoch si majitelia prevzali psa, pričom im za porušenie VZN bola uložená bloková pokuta.

Touto cestou MsP Giraltovce upozorňuje občanov na dodržiavanie VZN mesta č. 200/2002.V odchyte túlavých a zabehnutých psov sa bude pokračovať počas celého roka.

Dňa 30.3.2005 v čase o 18.40 h. bol počas hliadkovej a obchôdzkovej služby zistený požiar trávnatého porastu nad Kukučínovou ul.v Giraltovciach, ktorý založil neznámy páchatel'. Udalosť bola ihneď nahlásená Hasičskému a záchrannému zboru v Giraltovciach , ktorý požiar lokalizoval.

Dňa 5.4.2005 bolo na MsP v Giraltovciach nahlásená krádež bicykla a rôzneho stavebného materiálu z dvora rodinného domu na Dukelskej ulici v Giraltovciach. Majiteľovi uvedeným konaním neznámi páchatel' spôsobil škodu vo výške 6 000 Sk. Prípád objasňuje MsP V Giraltovciach.

Dňa 8.4.2005 bolo počas hliadkovej a obchôdzkovej služby zistené v pohostinstve na území mesta Giraltovce porušenie zákona 219/1996. O ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov § 2 ods. 1. / Zakazuje sa/, a/ predávať alebo podávať alkoholické nápoje alebo inak umožňovať ich používanie 1). osobám mladším ako 18 rokov. Podávajúci sa dopustil priestupku podľa § 30 ods. 1. zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch. Za uvedené konanie mu bola hliadkou MsP uložená bloková pokuta.

Juraj Šima
náčelník MsP

ZMEŇME ODPAD NA SUROVINU

V roku 2002 mesto Giraltovce začalo realizovať separovaný zber odpadov. V priebehu tohto obdobia sa vytvárali a naďalej vytvárajú optimálne podmienky na funkčný a efektívny separovaný zber odpadu, a to zvýšením počtu kontajnerov a budovaním dotried'ovacích zariadení.

Hlavným faktorom úspešnosti separovaného zberu je predovšetkým záujem všetkých občanov zapojiť sa do zberu. Práve oddeleným zberom jednotlivých materiálov už pri ich vzniku v domácnosti je možná efektívna recyklácia. Iba separovaním zberu a disciplínou je možné zabezpečiť kvalitu, i kvantitu vytriedených zložiek a následné materiálne zhodnotenie.

V súčasnosti je na separovaný zber rozmiestnených následovné množstvo kontajnerov: BOBOR 6m³ -7 kusov a súpravy KSP1,3m na papier, sklo a plasty – 13 kusov. Nádoby sú umiestnené medzi jednotlivými bytovkami a administratívnymi budovami. V domácnostiach má každý rodinný dom vrecia na papier, plasty a sklo.

Do separovaného zberu sa má možnosť zapojiť 990 bytových jednotiek.

Ako triedili jednotlivé ulice v roku 2004:

- Fučíkova: plasty - 204
 sklo – 25
 papier – 26
 batérie – 1
- Mlynská: plasty – 199
 sklo – 17
 papier – 20
- Kpt. Nálepku : plasty – 190
 sklo – 35
 papier – 24
- SNP : plasty – 130

- Budovateľská : sklo – 17
papier – 11
plasty – 124
sklo – 25
papier – 12
- Družstevná: plasty – 63
sklo – 13
papier – 7
batérie –1
- Záhradná: plasty – 55
sklo – 17
papier – 20
- Bardejovská: plasty – 52
sklo – 11
papier – 2
- Kukorelliho: plasty – 45
sklo – 11
papier – 15
- Kukučínova: plasty – 22
sklo – 2

Poznámka: Poradie ulíc nie je zhodnotené podľa počtu rodinných domov ale podľa komodity - množstva triedeného odpadu.

Iné druhy komunálnych odpadov, ktoré vznikajú v domácnostiach a nepatria do kontajnerov na komunálny odpad ,je možné umiestniť na zbernom dvore. MsP služieb, ktorého hlavnou činnosťou je vývoz TKO a separácia odpadu v meste a okolitých obciach, okrem tradičných komodít separuje v zbernom dvore batérie, čiernu a bielu techniku.

Od roku 2002 – 2004 vznikli mestu dlhy na poplatkoch za TKO 1 275 000,- Sk .
K 30. 04. 2005 sa mestu podarilo znížiť tento dlh a ostalo nám 659 480,- Sk / 52% /.
Predpis na rok 2005 je 1 696 500,- Sk, k 30. 04. 2005 je vybraných 23 % poplatkov / 464 platičov/.
Mesto rozposlalo 2099 platových výmerov na poplatky TKO pre občanov a podnikateľov nášho mesta.

Prehľad neplatičov za vývoz TKO za uplynulé obdobie :/bez organizácií/

	Dlh za r. 2002-2004	Na porovnanie - predpis na r. 2005
- Kukučínova	- 161 803,- Sk	165 650,- Sk
- Hviezdoslavova	- 94 200,- Sk	128 875,-Sk
- Dukelská	- 140 347,- Sk	241 500,- Sk
- Tehelná	- 94 438,- Sk	208 200,- Sk
- Bardejovská	- 37 249,- Sk	86 525,- Sk
- Fučíkova	- 33 275,- Sk	125 150,-Sk
- Francovce	- 8 050,-Sk	31 500,-Sk
- Záhradná	- 5 200,-SK	22 775,-Sk
- Na serpentínach	- 3 000,-Sk	15 300,-Sk
- Kpt. Nálepku	- 10 750,-Sk	56 700,-Sk
- SNP	- 8 875,- Sk	54 600,-Sk
- Družstevná	- 2 200,-Sk	18 375,-Sk
- Budovateľská	- 5 850,- Sk	50 625,-Sk
- Mlynská	- 1 850,-Sk	21 000,-Sk

Poznámka: Najviac neplatičov máme v bytovkách.

MsP služieb v spolupráci s mestom sonduje a snaží sa nájsť riešenie na spracovanie jednotlivých surovín z triedeného odpadu. Najväčší problém nám robí likvidácia skla, a preto sme nadviazali spoluprácu s poľským partnerom, konkrétne s mestami Biecz a Welopole Strzynske, ktorí majú dobré skúsenosti so spracovaním tohto odpadu, a to zriadením malej manufakúrnej výroby, kde by našlo uplatnenie 10 – 15 ľudí. V týchto mestách má už výroba úžitkového skla pevné postavenie.

Separovaný zber by sa mal stať spoločným vkladom každého z nás do lepšieho životného prostredia.

Spracovala Alena Kmecová

ZAČNIME OD SEBA

„Človek ničí prírodu a možno si ani neuvedomujeme, že tým škodí aj sebe Našťastie sa už o tomto probléme vie. Veľa sa o ňom píše, rozpráva. Vedia o tom aj Giraltovčania?“ To sa pýta Štefka Digoňová z 9.A tr. v závere svojho článku „Človek – súčasť prírody“ v aprílovom čísle Spravodajcu. Predpokladám, Štefka, že o tom vie každý, koho len trocha zaujímajú aktuálne otázky nášho života a našej Zeme. Lahodí oku aj duši pohľad do vyčistených, uprataných dvorov a záhrad. Tak to ma byť, opakuje sa to pravidelne na jar súčasne s prebúdzajúcou sa prírodou. Lenže príroda je za naším plotom, na konci ulice, pod lesom, pred čističkou, v Potučku, Na serpentínach, pri Radomke. Aj tieto miesta sú naše, slúžia všetkým, sú na území nášho chotára, navštevujeme ich, prechádzame okolo nich, sú cieľom prechádzok, hier detí, cieľom školských výletov, trasou ku studničke po vodu. Prešla som tieto miesta, preto budem konkrétna. Koniec Záhradnej ulice na tzv. Doline – rodiace sa smetisko, priestor pred čističkou, skládka s rôznorodým odpadom, aký na poriadnej skládke býva, ostro kontrastuje s vyčisteným areálom v oplotenej čističke.

V Potučku som nebola pár rokov, ale na odporúčanie ľudí pri stretnutiach som sa ta vybrala. Podobný obraz, len na oveľa väčšej ploche a obsah ešte pestrejší. Chlapci, hrajúci futbal na peknom zelenom trávniku, mi povedali, že vraj asi pred tromi rokmi to bolo všetko vyčistené. Je to najnavštevovanejšie miesto v tejto lokalite a my sami si to tak znehodnotíme. Podobná situácia je aj na už zrušenej skládke Na serpentínach. Aj tam sa to kopí a pribúda. To podľa obyvateľov tam žijúcich. Pohľad na Radomku bo tiež otrasný. Ale ten obsah na konároch a koreňoch stromov nám zanechala jej zvýšená hladina a doniesla ktovieodkiaľ. Iste by ste ma vedeli doplniť a ďalšie podobne vyzerajúce miesta.

A čo ďalej? Stačí počkať, kým to zarastie burinou, nechať to nepovšimnuté s konštatovaním, že smetiská sú všade? Je to tak, lemujú cesty, kopia sa na odpočívadlách, zobia koniec i začiatok dedín. Na Slovensku je to tak. Ale iste poznáte aj výnimky.

Nás má trápiť to naše. Nemalo by ostať len pri konštatovaní, predsa musí „ktosi“ mapovať aj tieto naše neduhy, hľadať spôsoby nápravy, to nám nemôže byť ľahostajné. Vypočula som si rôzne názory. Smetiská nie sú „dielom“ len tej- ktorej ulice. Odpadky sa tu vyvážajú z rôznych kútov, aj na autách. Spomenuté boli aj kontajnery na jar a na jeseň, aspoň by zmiernili situáciu aj výhovorky ľudí. Viac kontrolovať, stíhať, kedysi na tých miestach boli tabule označujúce zákaz. Nie je to všeliak, ale jedna z foriem ovplyvňujúcich aj vychovávajúcich našich občanov. Využívať vraj aj mestský rozhlas a poukazovať, konkretizovať. Záleží len na kompetentných, čo a ako ďalej.

Celý apríl sa niesol v znamení ochrany prírody. V médiách besedy, upozornenia, vyhodnotenia, všetko v súvislosti s prírodou, jej znečisťovaním, vypaľovaním a následne požiarmi.

V jednu aprílovú sobotu sa končili slovami redaktorky: „Príroda nemá ústa ako my. Preto sa za ňu poďakujem ja.“

M. Gazdičová

MY CHCEME CHODNÍK !!!

Naše mestečko je pekné a pomaly sa začína v ňom rozvíjať to, čo tu dlho chýbalo. No najviac nás mrzí, že všetko sa plánuje len na výstavbu budov a rôznych iných vecí v meste. Na nás občanov, ktorí žijeme na Dukelskej ulici smerom na Svidník, sa rok čo rok zabúda. Ak sa konajú voľby, vždy je toho sľúbené dosť. No je to veľmi smutné, že ani v minulom volebnom období, ani teraz na nás nikto nemyslí. Ak idete smerom na Svidník, každý z vás stretáva po hlavnej ceste zo koly idúce deti, matky s kočíkmi a dospelých, ktorí deň čo deň chodia tou cestou do zamestnania a deti do škôl. Akoby ste sa cítili, keby ste ráno so strachom púšťali dieťa do školy. Je to cesta 1. triedy, kde denne prejdú stovky áut a hlavne kamiónov. Aj po opakovaných haváriách, ktoré sa tu stali, naše mesto sa tým vôbec nezaobrá, aby konečne dokončili chodník až ku družstvu. Tá zástavka, ktorá tam je zbytočná, málokedy autobus tam stojí. Je to hanba, že ak idete cez dediny, cez ktoré vedie cesta 1. triedy, ako je napr. Soboš, Matovce, Radoma, sú chodníky okolo cesty.

A čo sa týka osvetlenia, už ani nehovoríme. Ak chcelo dieťa ísť na krúžok v zimnom období, nemohlo, pretože sa bálo, ako príde potme domov. V zime, keď sa opravovala cesta, nemala matka šancu ísť s kočíkom do mesta, lebo chodník, ktorý tam je, nebol odhrnutý a po ceste sa nedalo ísť, lebo bola jednosmerná prevádzka. Máme taký pocit, ako by sme nepatrili do mesta. Samozrejme, ak ide o platenie poplatkov a daní, tak vtedy pod mesto patríme.

V minulom roku bola spísaná petícia, ktorá bola zaslaná na IVSC Košice. Stanovisko tejto správy k našej petícii prišlo kladné, ale výstavba je v nedohľadne. Žiaľ, ani od vedenia mesta nevidíme snahu urýchliť výstavbu chodníka. Boli by sme veľmi radi, keby sa k nášmu článku vyjadrili kompetentní ľudia.

Obyvatelia Dukelskej ulice, smer Svidník

Vážení spoluobčania,

bývajúci v troch bytových domoch na Dukelskej ulici smerom na Svidník, tak ako Vás už niekoľko rokov trápi výstavba chodníka kolo štátnej cesty 1/73, verte, že tento problém je pretriasaný aj vo vedení mesta ako jedna z priorít. Trápi aj mňa ako primátora mesta, že s týmto problémom sa nevieme vysporiadať úplne, stále len po častiach, aj to provizórne. Po nástupe do funkcie sme rozšírili verejné osvetlenie o 6 svetelné bodov, aby bola cesta aspoň osvetlená. O dva roky sme začali s výstavbou chodníka, aj keď náš zámer bol až k Poľnohospodárskemu družstvu, IVSC Košice stavbu povolili len v tom rozsahu ako bola realizovaná, nakoľko prešiel projekt Ministerstva dopravy SR, rekonštrukcia 1/73 začať s priesťahom a rekonštrukciou, ktorá v havarijných úsekoch má byť priesťahom celej rekonštrukcie bude v blízkej dobe realizovaný. V mesiaci január sme spravili rekonštrukciu Verejného osvetlenia k Vaším bytovkám s úpravou štátnej cesty, zabezpečíme opäť provizórne osvetlené body a osvetlíme cestu až k bytovkám.

Ján Rubis
primátor mesta

Viete, že...

- Do apríla sme vstúpili v spoločnosti slnečnej oblohy. Dni boli teplé, prehriate slnkom, zato noci stále poznačené slabými mrázikmi. A tak sa príroda len veľmi pomaly prebúdzala k životu. Popri ceste sa síce objavili podbele, na okrajoch lesa snežienky, ale zlatý dážď pokračoval v zimnom spánku. My záhradkári sme však nelenili a pustili sa do prvých jarných prác, veď cibuľa, orešec patria do tzv. snehovej zeme. Na rad prišiel hrášok, petržlen, mrkva. Chlapi zasa orezávali ovocné stromčeky, upravovali ozdobné kríky. Veď apríl, aj keď nesmelý, už právom patrí k jari.
- K organizačným zmenám došlo aj na našom MsÚ. Mestský podnik služieb je zasa kompletný, traja muži sa z MsÚ vrátili do domovského podniku. Správcom ihriska v Parku mieru je pán Čellár.
- Na začiatku apríla (4 – ého) sa stretli poslanci MsZ na svojom riadnom zasadnutí. 7 a pol hodinový maratón rokovaní prevetral hlavne účtovné vzťahy priamo v meste, v jednotlivých mestských podnikoch i školách, ktoré sú v kompetencii mestskej samosprávy – teda ZŠ, MŠ a ZUŠ.
- Poslanci stále pripomienkujú nevhodné otváracie hodiny na našej pošte. Keďže došlo k poklesu zamestnancov, sú také, aké sú. Vedúca pošty nemá v právomoci riešiť túto situáciu, to môže iba riadiaci orgán v Prešove. A tak sa poslanci rozhodli vytvoriť akúsi delegáciu a spolu s p. primátorom intervenovať priamo na Krajskom poštovom úrade v Prešove.
- Pani Mgr. Vojčková už druhýkrát interpelovala vedenie mesta, aby riešilo chodník na Bardejovskej ulici, hlavne v zúženej časti cesty od polície smerom na Bardejov. Úsek je veľmi nebezpečný a občania bývajúci na tejto ulici majú právom obavy o svoje deti, ale aj starších členov svojich rodín. Vyhnúť sa autám v tomto úseku je totiž naozajstným umením. Mesto už vstúpilo do rokovaní so správcom tejto cesty.
- V tejto letnej sezóne si športuchtiví občania opäť budú môcť zahrať tenis, plážový volejbal i futbal na ihriskách v Parku mieru. Spravuje ich Ing. Kollár, naňho by sa mali obrátiť občania, ktorí majú záujem o permanentky. Ten, kto športuje pravidelne, bude totiž permanentkou cenovo výrazne zvýhodnený.
Pri nepravidelnom športovaní budú poplatky nasledovné:
1 hod tenisu – 60 Sk, 1 hod na plážovom volejbalovom ihrisku – 60 Sk, nohejbal – 60 Sk/hod, hodina na novom miniihrisku s umelým trávnikom 300 Sk/hod + 50 Sk za umelé osvetlenie. Permanentky potom predstavujú zľavu – napr. tenisový kurt 1x v týždni 2 hod počas celej sezóny, čo je asi 10 týždňov, bude stáť 1500 Sk (namiesto minuloročných 500 Sk).
- So stavom nie sú spokojní ani obyvatelia iných ulíc, napr. cesty smerom na Furčanku, ktorá má množstvo výtlkov a jám. Mesto však uvažuje, ktoré cesty má opravovať a investovať do nich, keďže k mnohým sa hlásia bývalí majitelia a žiadajú finančné vyrovnanie. A tak mestu vznikajú neočakávané náklady, ktoré mu neumožňujú opravovať potrebné objekty tak, ako by chcelo.
- V súvislosti s novými kompetenciami sa vzájomne veselo spolatňujeme. Napr. VÚC Prešov vyrúbil nášmu mestu cestnú daň, no zároveň VÚC žiadal odpustenie nájomného zo škôl, ktoré spravuje (gymnázium, ŠZŠ). Gymnazisti by tiež radi, podobne ako ostatní žiaci, využívali nové miniihrisko bezplatne. Aj tu je však mesto vrátane poslancov, neústupné. Ak platíme my, platíte aj vy. Je to síce pochopiteľná zásada, zohľadňuje však len prirodzené ľudské sklony v rámci príslovia – Ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva. Možno by sme sa aspoň pri tých deťoch mohli riadiť skôr kresťanskou zásadou – Kto do teba kameňom, ty doňho chlebom. Veď tie deti nemôžu za správanie dospelých.
- 2. apríla sa v rámci mesta uskutočnil odchyt túlavých psov. Organizovala ho mestská polícia a akciu realizovala firma Hunter z Trebišova. Pomocou narkotizačnej injekcie odchytila 12 psov, z nich si dvoch vybrali majitelia, ktorí museli zaplatiť pokutu 200 Sk. Zvyšných 10 psov ešte 7 dní čaká u spomínanej firmy na svojho majiteľa. V tom čase sa firma na náklady nášho mesta o psíka stará. Neskôr sú psi likvidovaní. Akcie sa budú opakovať, keďže sťažností na voľne pobežujúcich psov v meste pribúda.

- Poslanci si zvýšili svoje odmeny za jednotlivé zasadnutia z doterajších 300 Sk na 450 Sk za jednotlivé plenárne zasadnutia. Podobne vzrástli aj odmeny členov Rady MsÚ i členov komisií. Tí za svoje stretnutia dostanú 150 Sk namiesto doterajších 100 Sk.
- CVČ pracuje momentálne v zložení jediného pracovníka. Pani Sušinková informovala o novom zákone, podľa ktorého poplatky za činnosť v CVČ klesajú, budú podobné ako v ZUŠ – teda v rozmedzí 1- 23 % životného minima. Vedúci CVČ má možnosť poplatky sociálne najslabším deťom aj celkom odpustiť. CVČ zatiaľ pracuje do konca júna, monitoruje sa záujem detí o činnosť v krúžkoch, v lete sa bude musieť rozhodnúť o jeho ďalšom osude. Prídeme definitívne o ďalšie zariadenie?
- V hre je aj osud našej polikliniky. Má veľké šance stať sa mestským majetkom. Zatiaľ sa uvažuje o pomere záväzkov a pohľadávok, ktoré sú ťarchou nášho zdravotného zariadenia, aby sa mesto mohlo zodpovedne definitívne rozhodnúť, ako ďalej.
- Na 14. zasadnutí MsZ zaznela výzva od poslanca S. Vargu a Ing. Verčimáka na stanovenie si prioritných úloh, ktoré by pomohli pri malých nákladoch v rámci našich možnosti s vyše 150 pracovníkmi na aktivačnom príspevku posunúť naše mesto dopredu, čo sa týka úpravy a výzoru. Premietli asi 20 záberov, ktoré dokumentujú najväčšie nedostatky v meste – pováľané a ošarpané ploty, vyšliapaný chodník na svahu ku knižnici, neporiadok pri kontajneroch na Tehelnej, úbohý stav Domu služieb, autobusová stanica s pováľanými štítmami, rozbité telefónne búdky, autobusové čakárne s vybitými sklami, budova PD – bočná časť s vybitými oknami, most cez Topľu, smetné koše pováľané, odtrhnuté, parkovacia plocha na trávniku pri gymnáziu a ďalšie. Vyzvali poslancov na vytýčenie úloh v rámci vlastných síl a následne na ich pozitívnom propagovaní pred občanmi. Ďalší poslanci konštatovali, že tie nedostatky si spôsobujeme sami, chýba nám zmysel pre poriadok, za mnohé veci môže vandalizmus mladých. Kedysi veľa práce urobili deti pri jarných brigádach, dnes táto výrazná pomoc v meste chýba.
- Kritiku si odniesla aj budova bývalého Ligenzovho stolárstva. V priebehu minulého roka sa stala cieľom nájazdov nezodpovedných ľudí, má rozbité okná, vytrhané dvere, plocha okolo sa mení na smetisko. Majiteľom budovy je mesto, podobne ako tej v Parku mieru, ktorú postihol podobný osud. Chýbajú nájomcovia, a tak by sa malo uvažovať o inom vhodnom využití týchto budov alebo o ich likvidácii.
- Tiež ste si všimli ako vyzerá židovský cintorín? Nepatrí síce mestu, ale Židovskej náboženskej obci, ale mnohé veci spôsobujeme my občania. V kúte cintorína sa vŕši kopa odpadkov, na cintoríne sa prehrabávajú sliepky. O úrovni mesta vypovedá najviac cintorín, ako to konštatoval ktosi múdry pred nami.
- Ak už hovoríme o cintorínoch, pár slov aj o cintorínskych službách. V uplynulom roku bolo 21 pohrebov. Príjem Mestského podniku služieb bol 42 490 Sk (za vykopanie hrobu a použitie Domu smútku), kým skutočné náklady predstavovali sumu 64 566 Sk. Takže mestský podnik bol v tejto oblasti stratový vyše 22 tisíc Sk. Ziskový je však podnik pri realizácii hrobiek.
- V školskej družine (klube) došlo k poklesu návštevníkov z 90 na 60 detí. Následne prišla o miesto jedna vých. pracovníčka.
- Aj v ZŠ od septembra vzniká problém s nadstavom pedagogických pracovníkov na ročníkoch 1.-4. Počet detí klesá, k opačnému trendu by malo prísť o 4 – 5 rokov. Dovtedy sa počet tried v rámci ekonomizácie musí znižovať, počet žiakov v nich, naopak, stúpať, čo pri správaní sa dnešných detí nijako neľahčí prácu pedagógov.
- Pozitívne čísla i výsledky vykazuje naša ZUŠ. V tomto roku má 555 žiakov, ktorí sa učia pri 19-tich pracovných úväzkoch. Vyučujú 4 odbory – hudobný, výtvarný, tanečný a literárno-dramatický. Vedenie šetrí financiami, veď na toľký počet žiakov pripadá podľa priemeru 26 pracovníkov. Naš obvod i konkrétne naše mesto vykazuje jednu z najvyšších zaškoleností detí do umeleckého odboru – je to 43% - ná , resp. 22% zaškolenosť, v úzkom rámci mesta.
- Naša materská škola má 6 tried, v nich 124 detí, o ktoré sa stará 12 pedagogických a 7 prevádzkových zamestnancov. Škôlka zatiaľ kapacitne postačuje pokryť záujem o zaškolenie dieťaťa. Zapojili sa do viacerých projektov – už roky absolvujú projekt Škola podporujúca zdravie, zameriavajú sa na prevenciu, zdravé stravovanie a skvalitnenie prostredia. Najnovší

projekt, do ktorého sa zapojili, je Zdravý úsmev. Ide v ňom o správne návyky ošetrovania chrupu detí.

- 13. apríla 2005 sa uskutočnil tanečný odbor koncert žiakov, ktorí navštevujú ZUŠ Giraltovce. Širokej verejnosti sa žiaci predstavili v rôznych žánroch a ukázali svoju šikovnosť a dobré schopnosti.

A. Škurlová

Žijú medzi nami

Náš život nám často mlčky kladie rôzne otázky. Nečakane sa vynoria a my hľadáme odpovede. Kde? Sami v sebe. Ciest je nekonečne veľa, no k cieľu každého z nás vedie, iba jedna, jediná. Ktorá? To je rébus ,ktorý si musí vyriešiť každý sám za seba. Jeho znenie je jednoznačné: „ Čo urobím so svojim životom ? Kam ho nasmerujem ? Ako preplávam morom života? Toto vážne životné rozhodnutie čaká na každého z nás, v inej forme, inej podobe, v inom čase a pre každého osobitě. N dvratne čakalo aj na pána JANA ŠTEFANÍKA, aj on musel rozmýšľať o smere svojej životnej cesty. Hladil na nej kamienky a odvaľoval balvany, aby bola čím hladšia a schodnejšia.

Narodil sa 26. mája 1925 na samote v Roztokoch. Šíra príroda a v nej učupené dva domčeky. Detstvo v lone prírody je nezabudnuteľne ťažké , no o to nádhernejšie, že dary prírody sú úplnou samozrejmosťou, voľný les domovom a zvieratá priateľmi. Rástol v početnej rodine a spolu so súrodencami svorne pomáhali gazdovať svojim rodičom. Žili z toho, čo dopestovali a vychovali a veru všetkého bolo nadostač, ale aj roboty neúrekom. Nastal aj čas školy, a tak kráčal denne 5km do giraltovskej školy a 5km naspäť. To bola túra , vďaka ktorej pán JÁN ŠTEFANÍK na svoj vek vyzerá výborne. Nikto by mu nehádal osemdesiatku, je plný nezlomnej sily a vitality. Aj tí mladší mu musia v duchu závidieť. No človek nikdy nevie, dnes tak, a zajtra úplne inak. Taký je náš život. Pán JÁN ŠTEFANÍK už prešiel jeho zákutiami, vybojoval si svoje životné boje a zastal svoje miesto . Je to človek rozhladený, ale aj lojálny a otvorený. Pozná svoje hranice a dno svojich síl, život ho už dokonale preveril. Mal svoje medziny, keď musel zastať a zvažovať, čo ďalej, no postupne sa dopracoval k vytýčeným cieľom. Ukončil školu a ostal doma pracovať na hospodárstve. Oženil sa a založil si vlastnú rodinu, no až do vzniku JRD bývali všetci v Roztokoch. V roku 1960 si postavili rodinný domček na Korėi, kde sa postupne všetci presťahovali a žijú v ňom dodnes.

Pán JÁN ŠTEFANÍK sa zamestnal na JRD ako gatriska na píle pri mlyne. V roku 1968 bol v našom mestečku postavený nový gater, na ktorom zastával miesto vedúceho drevovýroby až do svojho odchodu na dôchodok v roku 1998. Práca na píle výborne prosperovala, vyrábali pre VSŽ preklady ,palety a rôzne drevené výrobky. Pán ŠTEFANÍK bol vedúcim 25 pracovníkov, tvrdí, že vzťahy boli pekné, kamarátske, vládla disciplína, ale aj pohoda a porozumenie. Svoje úlohy si každý musel splniť, ale pracovať tam bola radosť a potešenie. A to je veľký dar života, mať radosť z plodov svojej práce. Jemu sa to podarilo, možno aj preto je jeho nezlomný duch aj dnes jasne viditeľný. Smelý a rozhodný úsmev, svedčí o spokojnosti so životom. Ved' prečo byaj nie? Spokojná rodina a sporiadané deti hovoria jasnou a zrozumiteľnou rečou.

Pán JÁN ŠTEFANÍK si plní aj svoje politicko-spoločenské povinnosti. Dlhé roky bol poslancom a už 24 rokov je predsedom SZPB v našom meste. Nie náhoda, zastáva túto čestnú funkciu, je totiž priamym účastníkom odboja a to už od svojej mladosti. Vtedy v Roztokoch často pomáhal partizánom, celá rodina sa s nimi delila o jedlo a občas im vypomohli aj oblečením. A vďační partizáni im to nikdy nezabudli, hneď ako prešla fronta bol pán ŠTEFANÍK pozvaný na trojmesačný výcvik k vojsku ako telefonista, spojár a neskôr ako vojak ZVS doslúžil 21 mesiacov. Za jeho aktívnu činnosť v čase vojny mu Ministerstvo obrany udelilo tzv, dvestopäťdesiatpäťku. Dnes po rokoch tvrdí, že priami účastníci odboja pomaly ,ale isto zákonite odchádzajú. Je ich stále menej a jasne to cítiť v ich organizácii, no ich deti a blízki príbuzní majú právo byť členmi SZPB,

mnohí to už využili a kráčajú v šľapajach svojich rodičov. Pán ŠTEFANÍK chce veriť, že sa nikdy nezabudne na malé, no veľmi potrebné činy našich ľudí, ktorí nezištne pomáhali partizánom v čase vojny. Všetkým za to patrí naša trvalá vďaka.

Aké sú dnešné dni pána ŠTEFANÍKA ? Veľa času venuje včelárstvu, je známym včelárom a poľovníkom. Les, ten už od malička patrí k jeho životu. Okrem toho sleduje dennú tlač, správy, teší sa z vnúčat a snaží sa im podsúvať večne platné životné pravdy. Ako zrelý človek pochopil, že svoju životnú cestu si musí každý z nás prejsť sám, sám sa musí rozhodnúť, čo urobí so svojím životom. Dnes sa veľa zamýšľame, veľa plánujeme, chceme si všetko dôkladne pripraviť, doslova nalinajkovať, no život to vždy otočí celkom iným smerom. Napriek tomu sa nepoučíme a skúšame to , ako prichádza. Brať deň za dňom a sať plným dúškom tenučké prúdy múdrosti všedného dňa. Je veľkým umením života dokázať ich vidieť a objaviť, ony sú tu predsa stále, čakajú na nás, len my sme nevidomí. No ak sa otvoríme životu, otvorí sa aj on pre nás.

Anna Mitaľová

Videli sme, počuli sme, čítali sme.... K svetovému dňu vody a Zeme

Ľudstvo ničí Zem čoraz rýchlejšie.

Páni tvorstva – ľudia ničia svoje životné prostredie a planétu čoraz väčšou rýchlosťou, čím zvyšujú riziká nečakaných kolapsov prírody, rozširovania chorôb, odlesňovania alebo vyhubenia morského života.

Správ o tom, ako postupuje globálne otepľovanie, prípadne o množiacich sa ekologických katastrofách, je čoraz viac. Najnovšia štúdia tvrdí to isté a dodáva, že rýchlosť ničenia prírody sa zvyšuje. Na výskume, ktorý uverejnila aj agentúra Renters, sa zúčastnilo 1 360 expertov z 95 krajín. Uvádza sa v nej, že ľudstvo už znečistilo alebo vyčerpalo dve tretiny zdrojov Zeme. Všetko to stihli za posledných 50 rokov.

Zem už nestíha naprávať škody. „Ľudská aktivita je takým náporom na prirodzené obnovovanie funkcie Zeme, že schopnosť ekosystému udržať pri živote budúce generácie je ohrozená“, uvádza sa v záveroch výskumu.

Desať až 30 percent druhov cicavcov, vtákov a vodných živočíchov je už teraz ohrozených, že vyhynú. Nenásytená potreba jedla, vody, dreva a paliva zmenili ekosystém. Nepriaznivé dôsledky tohto konania a degradácia môže ešte narastať. Generálny sekretár OSN Kofi Annan povedal, že štúdia „ukazuje“, ako ľudská činnosť poškodzuje životné prostredie v ohromujúcom meradle po celom svete. V budúcnosti sa pravdepodobne dočkáme aj ďalších ničivých vln, nákaz ako v morových storočiach. Napríklad zvyšujúca sa teplota veľkých afrických jazier vytvorí vhodné podmienky na rozširovanie cholery. Voda kontaminovaná chemickými hnojivami, ktorá steká z polí do riek, zase môže podporiť rast vodných rias, ktoré udusia ryby alebo vytvoria na pobrežiach bezkyslíkové „mŕtve zóny.“ Odlesňovanie sa zase podpíše pod klesajúce množstvo zrážok a nedostatok dažďovej vlhky môže zasa zabrániť vzniku nových lesov. Vznikne tak začarovaný kruh, z ktorého niet úniku. Miliarda ľudí nemá prístup k čistej vode. Takmer denne čítame o záplavách. Nie však prebytok, ale nedostatok vody, a to v celosvetovom meradle , je oveľa väčším problémom. Až 1,1 miliardy ľudí na zeme nemá prístup k čistej pitnej vode. Čerpá ju zo znečistených prameňov, studní alebo riek. Chorobám, ktoré sú dôsledkom takej vody, denne podľahne 4- tisíc detí. Ročne je to na celom svete sedem miliónov ľudí. Organizácia spojených národov 22. marec vyhlásila za Svetový deň vody. Tohtoročný sa konal pod mottom Voda pre život. Takmer polovica

obyvateľov modrej planéty, presne 2,6 ,a musí zaobísť bez zariadení akými sú odpadové, splachovacie zariadenia alebo kanalizácie a čistiarne vody. Zhruba 400 miliónov detí má denne na užitie menej ako 20 litrov vody, uviedol to Detský fond OSN. Na porovnanie: priemerná denná spotreba vody jedného obyvateľa Európy sa pohybuje od 120 do 160 litrov. Najhoršia situácia je v južnej časti Sahary, kde sa bez čistej vody musí zaobísť 43 percent tamojších obyvateľov. V tomto regióne zomiera každé piate dieťa pred dosiahnutím piateho roku života. Bez dostatku čistej pitnej vody žije aj mnoho obyvateľov Ázie. Len v Číne je to podľa OSN 288 mil. ľudí.

(Pravda, marec, apríl 2005)

Pred 60 rokmi...

Koniec najhoršej vojny sa pred 60 rokmi nezadržateľne blížil, na Slovensku však pokračovalo masové vyvražďovanie civilistov a vypaľovanie celých dedín. Vyše 60 z nich zhorelo dotla. Osemnásteho marca 1945 prišlo na rad Kalište, o dva dni neskôr horeli Baláže. Do Kališťa vtrhli o pol piatej ráno. „V polospánku nás prepadli, vyhnali z domovov doprostred dediny, potom ženy s deťmi nahnali do jednej drevenice na hornom konci a z dvoch strán ju podpálili,“ spomína Antónia Huszárová. Vtedy mala 11 rokov a akoby zázrakom sa zachránila.

„Toto mesto nesmiete vydať bez boja“, prikázal Adolf Hitler. A vzápätí vyhlásil celú Bratislavu za pevnosť, Festung Pressburg. Tá sa však pred náporom sovietskych vojsk vzdala už na tretí deň. Stalo sa to pred 60 rokmi, 4. apríla 1945. Existujú svedectvá o tom, že pred útokom sovietskych vojsk Nemci všetky významné budovy podmínovovali a napojili na jednotný odpaľovací systém, aby mohli naraz vyhodiť do vzduchu. Žijúci pamätníci aj historici sa stále rozchádzajú v názoroch, čo tomu zabránilo.

V skupine ruských veteránov, ktorí sprevádzali prezidenta Putina v Bratislave na summite s prezidentom Bushom bol aj Moskovčan Vasilij Sechin. Naposledy videl Bratislavu začiatkom apríla 1945, keď sem dorazil so svojou delostreleckou batériou. „Bol som vtedy rád, že sme toto krásne mesto v bojoch veľmi nepoškodili.“ Na Slavíne, kde je pochovaných 6845 sovietskych vojakov, sprevádzal ruského prezidenta pri pietnom kladení vencov.

Svet si uctil Osvienčim. Svet spomínal na peklo na zemi. Šesťdesiat rokov od oslobodenia vyhladzovacieho tábora v Osvienčime sa stretli na mieste nacistickej hrôzy tí, čo prežili, a štátnici, ktorí sľúbili, že na túto minulosť nemožno zabudnúť. Na najväčšom cintoríne sveta leží 1,1 až 1,5 milióna mŕtvych, z toho najviac Židov. „Oslobodení väzni nemali síl ani pohnúť hlavou. Nevyzerali ako ľudia, ale ako kostry,“ spomína Anatolij Šapiro, veliteľ sovietskej jednotky, ktorá oslobodila Osvienčim. Tento major vo výslužbe, ktorý má 92 rokov a žije v USA, otvoril 27. januára ako prvý brány koncentračného tábora.

Povedali o Osvienčime

„Holokaust nie je tragédia iba Židov, je to zlyhanie celého ľudstva.“ (Moše Kacav, izraelský prezident)

„Tento príbeh o tábore nám pripomína, že zlo je skutočné, musí byť pomenované a musí sa mu čeliť.“ (Dick Cheney, americký viceprezident)

„Keď som v septembri 1940 stál na osvienčimskom apelplaci ako väzeň číslo 4427, nemyslel som si, že Hitlera prežijem.“ (Wladislaw Bartodzewski)

„Je to zločin, ktorý navždy poznamenal dejiny. Je to varovanie.“ (Pápež Ján Pavol II)

„Toto je najväčší cintorín Židov, Poliakov, Rómov... Najhorší zločin v dejinách ľudstva musíme udržať živý v pamäti pre tých, ktorí sa narodili neskôr.“ (Horst Köhler, nemecký prezident)

„Ľudstvo sa nepoučilo z hrôzy vyhladzovania Židov. A vôbec samotný čin teraz naberá nové podoby. Spomeňme si na minuloročné utrpenie detí v Beslane. A čo sa týka antisemitizmu, začal sa

rozširovať po celej planéte. Odkazujem ľuďom: Spájajte úsilie, nepripusťme, aby sme prežili to, čo sa odohralo počas Holokaustu.“ (Anatolij Šapiro, veliteľ jednotky, ktorá oslobodila Osvienčim)

Z ČINNOSTI ZPCCH

Pred takmer šiestimi rokmi sa obnovila činnosť tejto organizácie po vyzvaní a oslovení okr. organizáciou. Stagnujúcu organizáciu bolo treba oživiť a zapojiť sa do činnosti fungujúceho celoslovenského zväzu.

Môžeme spokojne skonštatovať, že sa nám podarilo oživiť dianie v našej ZO, ktorá dnes eviduje takmer 85 členov. Je to vraj najpočetnejšia organizácia v meste, tvorí ju zastúpenie ľudí rôzneho veku, vzdelania, postavenia aj vyznania. Títo ľudia z rôznych častí mesta, ale niekoľkí aj z blízkych dedín, sa dokážu spoločne stretávať na rôznych podujatiach a podieľať sa na našej činnosti. A to je na tom to najvzácnejšie. Obsahom našich stretnutí sú spoločenské posedenia, výlety a zájazdy za kultúrou, prírodou, športové dni vždy v prírode, ale za najdôležitejšie považujem stretnutia s lekárom, zástupcom sociálneho odboru, všeobecnej zdravotnej poisťovne a zástupcami mesta.

Naším členom sú takto poskytované veľmi potrebné informácie, rady, odporúčania, ktoré im umožňujú zorientovať sa práve v takých oblastiach a takej problematike, ktorá je pre nich príznačná. Sú to vždy stretnutia ľudí veľmi spontánne a vzájomne sa obohacujúce.

20.4. sme na výročnej členskej schôdzi bilancovali uplynulý rok a určili náplň na nastavajúce obdobie. (Predsedníčka p. Mária Osifová) Konštatujem, že účasť bola bohatá a rovnako tak aj obsah tohto popoludnia. Prezenčná listina končila poradovým číslom 78, vrátane niekoľkých nových členov, ktorí prejavili záujem o členstvo. Prítomní sú vždy aj hostia, zástupcovia zo Svidníka a Stropkova. Umeleckým prednesom, spevom a hrou na akordeóne spestrili toto podujatie žiaci ZUŠ a ZŠ. Ale najväčším prínosom pre zúčastnených bol príhovor MUDr. M. Maťaša, ktorý prístupným a primeraným spôsobom podal – sprostredkoval tie informácie a rady, ktoré sú pre túto kategóriu poslucháčov najpotrebnejšie a ktoré on považoval za potrebné týmto ľuďom podať. Odpovedal aj na početné otázky. Mgr. S. Vojčková je na týchto stretnutiach vždy prítomná. Podá a odovzdá všetko to, čo vo svojej bohatej praxi získala a čo je vždy najaktuálnejšie v sociálnej oblasti. Vždy poradí a usmerní. Prítomným sa prihovril aj primátor nášho mesta, ktorý zo svojej pozície poinformoval o situácii v našom meste, najdôležitejších plánoch a sprehládnal dianie a život v rôznych oblastiach.

Chceme sa aj touto formou poďakovať našim hosťom, ktorí pozvanie prijali, ale aj za priestory na „Letisku“, ktoré nám p. Foltýn sponzorsky poskytuje, MsÚ za podporu a potrebnú pomoc v našej činnosti.

M. Gazdičová

AKO TO VIDÍM JA

OZRO – RK Giraltovce sa zapojilo do aktivačných prác pre uchádzačov o zamestnanie od 1.3.2004 - 30.4.2005. Počas tohto obdobia pracovalo v priemere 60 UoZ z Rómskeho etnika. Kvantifikovaný prínos je 1 512 000,- Sk. Po odpočítaní príspevkov na mzdy pre 4 pracovníkov, nákup pracovných prostriedkov a ochranných prostriedkov 617 635,- Sk vychádza ekonomický prínos pre mesto 894 365,- Sk.

OZRO –RK sa počas spomínaného obdobia zameralo hlavne na čistenie verejných priestranstiev, starostlivosť o smetisko TKO, lokalizovanie divokých skládok TKO, výrub krovia a úpravu terénu – lokality na výstavbu soc. bytov na Kukučinovej ulici, čistenie potoka na spomínanej ulici ako aj prehlbovanie koryta potoka a úpravu terénu na sprístupnenie pitnej vody. Realizovali sme aj iné drobné práce v spolupráci s mestom.

Aj keď sa vykonalo dosť, musím povedať sa mohlo vykonať aj viac hlavne v súčinnosti s rómskym etnikom. Ak si odmyslím ekonomický prínos tak musím konštatovať, že aktivačné práce pomohli rómskemu etniku hlavne v myslení, zodpovednosti a návykom či už dodržiavania pracovnej doby, pracovnej disciplíny ale aj súdržnosti. UoZ si vážili a vážia to, že im pomáhame k pracovným návykom a vedieme ich k spoluzodpovednosti. Je to veľké plus pre ľudí z rómskeho etnika, ktorí nemajú možnosť sa trvale zamestnať či už zo subjektívnych alebo objektívnych príčin.

V rámci tohto projektu aktivačných prác sme dosiahli to, že rómski občania si začali vážiť prácu ako takú a sami cítili potreby zapojiť sa do týchto prác.

Mnohí z týchto UoZ prejavili rozmýšľať pri práci ako aj schopnosť vykonávať odborné práce (murárske, betonárske alebo regulácia vodných tokov.)

Ja ako štatutár OZRO – RK Giraltovce by som sa chcel poďakovať všetkým, ktorí boli zaradení do aktivačných prác ,a zároveň sa chcem poďakovať J. Rubisovi, primátorovi mesta, ktorý nás v začiatkoch podržal a pomáhal nám počas celého tohto pracovného obdobia.

Pevne verím, že aj ti ktorí budú pokračovať v aktivačných prácach od 1.5.2005, budú pracovať poctivo a budú si prácu vážiť, lebo práca pomáha pretvárať človeka k lepšiemu.

Verím, že spolupráca s mestom bude pokračovať aj naďalej. Ved' všetci sme občanmi nášho krásneho mestečka, ktoré treba stále zveľaďovať.

Tak to vidí ja!

Jozef Cina

K Dňu učiteľov

Ak dieťa žije s úprimnosťou, učí sa, čo je pravda a spravodlivosť.

Ak žije v bezpečí, učí sa dôverovať sebe i ľuďom okolo.

Ak žije v atmosfére pokoja, učí sa mať pokojnú myseľ.

Ak žije s priateľstvom, učí sa, že svet je krásne miesto, kde sa oplatí žiť.

Toto boli úvodné slová A. Kmecovej, ktoré zazneli v obradnej sieni MsÚ, venované pozvaným učiteľom a pedagogickým pracovníkom pri príležitosti Dňa učiteľov.

Slová uznania odznali v slávnostnom príhovore primátora nášho mesta p. Rubisa: „Na každého pedagóga sa pozerám s určitým rešpektom, s dávkou úcty, no hlavne s obdivom, s úprimnou vďakou za Vašu ľudskosť, za Vašu náročnú a zodpovednú prácu, ktorá je pre Vás povolaním. Človek si zvyčajne nevyberá ľudí, ktorí s titulu svojho postavenia významne zasahujú do jeho života. Obzvlášť príznačné je to pre Vás – učiteľov, pretože deň čo deň prichádzate medzi deti a žiakov odovzdať čísi zo seba a to „čosi“ sa určite odzrkadlí v ich budúcom živote.“

Z veršovaného programu „Pedagógom“, vyberám tú najaktuálnejšiu časť v podaní A. Mitalovej.

„Znova je pred jarou, znova je po zime...“

Vy to už poznáte a viete to prijať.

Každý deň má svoj lesk i tieň i neutrál.

Vy to už poznáte, cítite, rozumiete.

A my, tak kráčajúc po spolu známom svete,

clivo sa dívame za nás i nad obzor.

Za ním nám štafetu podáva profesor...

Po zápise do pamätnej knihy slávnostnú chvíľu umocnili gitarové tóny žiaka ZUŠ.

Chceš niečo, čo ti nekonečne uniká?
Chceš chytiť lúčneho koníka?
Chceš namaľovať dúhu krásnych snov?
Chceš pieseň upliesť z verklíkov?
Chceš niečo krásne, čoho niet?
Chceš večnú mladosť, plnú hier?
Chceš to, čo nemá nik?

Postav sa pred tabuľu, ty romantik!

Len toľko málo som vybrala z „Čítania z tváre“ v podaní A. Mitaľovej. A ja k tomu dodávam, že tieto verše sú nekonečne pravdivé. Oprávňuje má k tomu moja dlhoročná práca s deťmi. Len s nimi sa dá prežiť aj to, čo sa navonok zdá neskutočné, nemožné. S deťmi – vďačnými, úprimnými, čakajúcimi, vnímavými, takmer rozprávkovými.

Bodku za oficiálnou časťou dal p. Čížek, riaditeľ ZŠ, Kantovým citátom (výrok).

„Bez vedomostí sa človek nemôže stať filozofom, ale iba vedomosti ešte z nikoho neurobili filozofa.“

Moje poďakovanie patrilo aj patrí MsÚ a riaditeľovi ZŠ za pozvanie učiteľov – dôchodcov, a ja poznamenávam, že chvalabohu teraz v početnom zastúpení, ktorí síce už trocha ťažším krokom išli k zápisom do pamätnej knihy a prevzatiu pozorností, ale určite vďační a povznesení. Kým v prvej skupine bolo na mieste uznanie ich práce a prianie do ďalšej, pre tých vyslúžilých ostáva len pozornosť zo strany žiakov, rodičov alebo tá ktorá sa udiala v tento deň.

Program tohoto dňa pokračoval spoločenským posedením, dá sa povedať v réžii p. Zajaca, ktorý zastupuje aj MsÚ a jeho školské oddelenie. Jeho prianím bolo a jenadviazať na bohatú tradíciu niekdajších Dní učiteľov a tento deň venovať stretnutiu všetkých učiteľov mesta pri podobné spoločenskostretnutí. Prajem mu, aby mu jeho zámer vyšiel a učiteľom tiež.

M. Gazdičová

POZRELI SME SA ZA VÁS

Bol utorok po Veľkej noci, teda nie deň, kedy by som mala nádej nájsť niekoho v Klube dôchodcov. Keďže som však bola na pošte, skúsila som šťastie, potrebovala som totiž pár vyjadrení od seniorov, ktorých sa téma májovej ankety najviac dotýkala. Stlačila som teda kľučku a na moje prekvapenie – dvere sa otvorili, hoci nebol úradný deň. Pani Kmecovej, vedúcej klubu to však nedalo, aby neprišla aj mimo svojho pracovného času skontrolovať svoje kráľovstvo. A ak hovorím o kráľovstve, treba pridať ešte jeden prívlastok kvetinové a či farebné kráľovstvo. Lebo pani Kmecová vkladá do výzdoby klubu naozaj celé srdce a iste sú za tým aj jej šikovné ruky a hlava plná nápadov.

Tentokrát, keďže bolo po sviatkoch, klub priam hýril rôznymi obrúskami s veľkonočnou tematikou, vajičkami, zdobenými perníkmi, kvetinovou výzdobou rôzneho druhu a bohatou výzdobou okien, kde trónili veľké sliepky i malé kuriatka, symbolizujúce prichádzajúcu jar. Slniečko prehrievalo a prežarovalo početnými oknami klubu všetku tú zeleň i výzdobu a vytváralo naozaj povzbudzujúce prostredie pre členov klubu.

Na druhý deň (v stredu sa seniori stretávajú u seba od 13⁰⁰ hod. do 18⁰⁰ hod., podobne v pondelok a piatok), som sa tam vybrala opäť. Nedodržala som dohodnutý termín (z objektívnych príčin), a tak v klube som našla už len torzo zvyčajných návštevníkov. Sú stabilní, Giraltovcania i ľudia z okolia (Brezova a Francoviec). Prichádzajú sem pravidelne, majú už svoj stály program, ktorý vypĺňa ich všedné dni.

Muži si najradšej zapolitizujú pri kartách, ženy uprednostňujú ručné práce a sledovanie televíznych seriálov. K tradícii patria aj spoločné oslavy menín a narodenín. Bežný program im spestrujú pravidelné zájazdy, spojené s nákupom u rôznych firiem, ktoré si svoj predajný

predvázací program často spájajú práve s dôchodcami. Oni totiž majú čas i trpezlivosť celé hodiny presedieť pri počúvaní a sledovaní šoumenských výkonov, ktoré mladí pracovníci firmami ovládajú. Takže je to tak trochu i zábava, navyše si vždy pozrú ďalší zaujímavý kút našej vlasti a ešte aj dostanú nejaký darček, ktorý iste poteší. Niekedy firmy prichádzajú priamo za nimi – do klubu.

Pani Kmecová je ochotná so svojimi členmi posedieť aj dlhšie, neobmedzuje ju pracovná doba – trpezlivo počká, kým sa skončí seriál. Čas využíva aj na úpravu kvetinového záhonu pred klubom, vyzametá aj chodníky. Rozčuľuje ju však neporiadok okolo veľkého kontajnera, ktorý spôsobujú rôzni záškodníci, ktorí tam nechávajú svoje odpadky – a navyše aj vedľa kontajnera. Tie potom zodpovední pracovníci nechajú ležať tak, takže je na nej, aby ich prácu dokončila. A jej to nedá neurobiť.

V rozhovore vysvitlo, že naši dôchodcovia sú pozornými svedkami nášho života, na mnohé veci majú svoj názor a kritické výhrady, napr. aj k nášmu zmyslu pre poriadok. Podľa nich nám Giraltovčanom chýba. Neprekážajú nám mnohé veci, ktoré by v iných, aj menších obciach nezniesli.

Nevedia pochopiť napr. skutočnosť, že aspoň 2x v roku nemáme k dispozícii veľké kontajnery. Logicky potom ľudia sypú záhradný odpad do Radomky, do Potučka či ho jednoducho zhrnú do kanálov. Pre mesto by bolo výhodnejšie dať ľuďom tie kontajnery, ale vnieť do toho istý poriadok, ktorý by mohla dôsledne vyžadovať mestská polícia.

Poznámky mali aj k upratovaniu ulíc našimi pracovníkmi z aktivačnej služby. Vraj robia povrchne, nedôsledne, potrebovali by väčšiu kontrolu zodpovedného pracovníka, ktorý by nad nimi stál alebo aspoň prevzal dobre urobenú prácu.

Pripomienky mali aj k plotu pri poliklinike, ktorý je úplne prehrdzavený a hrozí mu spadnutie. No momentálne znepríjemňuje časti obyvateľov Kukorelliho ulice život hlukom, ktorý vytvára, keď zafúka silnejší vietor.

Nepáčilo sa im ani to, že mesto nedokáže zvládnuť problém, aby každý občan mal svoj odpadový kontajner. Už či vyprodukuje veľa, alebo menej smetí, vlastniť by ho mal.

Teda ako vidíte, naši dôchodcovia chodia s otvorenými očami, mnohé veci ich trápia, sú však už mimo možnosti priamo ich riešiť. Preto na ne aspoň poukazujú.

Svetlým bodom ich programu je letný výlet, ktorý pravidelne organizujú a tešia sa naň. Naposledy to bol Vrbov, teraz by chceli zmeniť trasu i program výletu.

Pozývajú do svojho streda aj ďalších záujemcov. Nám ostáva iba želať klubu dobrú pohodu a zaujímavý program.

A. Škurlová

Trh zaujímavosti

Kedy plačeme?

To je otázka! Predsa vtedy, keď nás postretne nepríjemnosť. A predsa... Vedci zaoberajúci sa skúmaním tohoto javu zistili, že slzy najčastejšie tečú medzi 19. a 20. hodinou. Je to čas manželských hádok, kárania vrtošivých detí i sledovania televízie, ktorá často býva príčinou zvýšenej nervozity členov domácnosti.

Našťastie, plač netrvá dlho. Priemerne – aj to sa zistilo – sa vzlyk končí po 6 minútach, nezávisle od toho, či slzy stekali po mužských, alebo po ženských líkach.

Pyramída

Egyptológovia usudzujú, že Cheopsovu pyramídu skladajú sa z 2,3 milióna kamenných blokov, z ktorých každý má hmotnosť okolo 2,5 tony, stávalo asi stotisíc ľudí vyše dvadsať rokov. Doprava

kameňov po Níle bola možná iba tri mesiace v roku, keď bol v riečišti dostatok vody. Pri použití dnešných technických prostriedkov by bola stavba pyramídy nepomerne ľahšou záležitosťou a stála by okolo pätnásť miliónov dolárov.

Čo robiť, keď sused obťažuje suseda

Pomôcť môžu policajti, úrady, ak však nie je dobrá vôľa, často o susedskom spore rozhodne až súd.

Dobry sused je vraj väčšia výhra ako príbuzný. Horšie však je, ak sa susedská harmónia naruší. Príčinou sa stavajú vzájomné zvady susedov, diskotéková hudba, krik pod oknami, tieň z rastúcich stromov v susedovej záhrade, veľmi často ide o hranice susedovho pozemku, odstupy stavieb, chov zvierat a podobne.

Najčastejšie predmety sporov

- Susedské spolužitie
- Hluk z verejných priestranstiev v nočných hodinách
- Problémy s chovom zvierat alebo správaním ich majiteľov
- Nezrovnalosti vo vlastníctve pozemkov
- Uplatnenie práva prechodu cez pozemky

Aké sú možnosti ich riešenia

- dovolávať sa nápravy priamo u suseda
- ak ide o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu alebo verejnému poriadku a dohovorené nepomôže, privolať možno obecnú políciu, v prípade podozrenia z trestného činu aj štátnu políciu
- ak dochádza k narúšaniu občianskeho spolunažívania opakovane, obrátiť sa treba na priestupkový referát mestského alebo miestneho úradu, prípadne na obvodný úrad
- od 1. januára t.r. môžu byť pri úprave susedských vzťahov nápomocní aj starostovia obcí
- ak ide o majetkové otázky a sused na výzvy napraviť stav nereaguje, možno sa v zmysle Občianskeho zákonníka dovolávať až súdnej ochrany
- ak sused porušuje zákon pri prevádzkovaní živnosti, hľadať pomoc možno aj na miestne príslušnom živnostenskom úrade
- alternatívnym riešením sporu je aj vznik spoločnej dohody pomocou mediátora

(Pravda, 25. októbra 2004)

MLÁĎ VO SVETE

Mozaiku osudov našich mladých vo svete obohatí aj príbeh Lenky S., ktorú osud zavial pred pár rokmi do Nemecka. Chceme vám priblížiť jej skúsenosti z krajiny, v ktorej žije.

Po absolvovaní Hotelovej akadémie v Prešove Lenka nastupuje na VŠT v Košiciach. Viacero dievčat z jej ročníka sa rozhodlo zakrátko nechať štúdium a odísť za skúsenosťami do zahraničia. Cieľom bolo aj zdokonaľiť sa v jazyku. Neodolala ani Lenka, a i keď na VŠT absolvovala skúšku z angličtiny, rozhodla sa začínať s nemčinou aj preto, že Nemecko je menej vzdialené.

Nasledovala zvyčajná procedúra, agentúra, vybavovanie formalít, ponuky z rodín vrátane fotografií, z ktorých si mala možnosť vybrať vhodnú rodinu. Agentúra ponúka všetky údaje o z Bratislavy má trvanie 3 mesiace, predlžuje sa až v krajine pobytu.) Zakotvila v nevelkom mestečku pri Frankfurte. Na starosti mala troje detí – náplňou jej práce bolo odprevadiť ich do školy a škôlky, cestou vybaviť potrebné veci vrátane nákupov. Nebolo to jednoduché, jej malá znalosť nemčiny jej sťažovala komunikáciu s deťmi i rodinou, preto hneď začala navštevovať jazykový kurz, ktorý si sama platila. Po troch týždňoch sa adaptovala na nové podmienky a dokázala samostatne zvládnuť denné úlohy. Popritom jej ostalo dosť času aj na súkromie.

Deti sú nesmierne adaptabilné, dokážu sa v priebehu niekoľkých minút naviazať na nového človeka a sú nesmierne vďačné za každý prejav pozornosti novej au-pairky. S tou starou sa však lúčia až priveľmi ľahko. Ich citový život je teda zrejme povrchný. Nie div, keď sa vraj v jednej rodine vystrieda aj 13 au-pairiek. Lenka dodáva, že každá au-pairka zvládne deti skôr ako vlastní rodičia, ktorí zväčša prichádzajú domov neskoro večer a na deti nemajú čas (a možno ani záujem).

Kontakty s ďalšími dievčatami jej umožnili zorientovať sa pri hľadaní nového miesta, a tak po trištvrte roku Lenka odchádza priamo do Frankfurtu. Nová rodina je oveľa lepšie finančne situovaná, stará sa v nej o dve deti, 4 a 6-ročné. V rodine vládne luxus a ten predurčuje správanie detí a dospelých. Podľa Lenky sú už z detí malí egoisti. Doprevádzala deti na kúpalisko, do hudobnej školy a pod. Jej práca nebola náročná, lebo na všetky domáce práce mala rodina iných ľudí – záhradníka, kuchárku, upratovačku, hausmajstra. Lenka bývala u ich starých rodičov, jej oficiálna pracovná doba trvala od 12⁰⁰ hod. do 18⁰⁰ hod., v prípade potreby aj inokedy. Domáci pán vlastnil súkromnú firmu, pani nebola zamestnaná a venovala sa výlučne sebe a svojim záľubám.

Na otázku, čo si odpozerala v týchto nemeckých rodinách do svojho života, bez rozmyšľania odpovedala: „Nič.“ Jej skúsenosti v rodinách, kde pracovala, ju viedli k záveru (ktorý nemusí byť všeobecne platný), že nemecké ženy sú nesamostatné, v organizácii domácnosti a výchove detí sú absolútne nemohúce a nepraktické. Nevedia pochopiť, ako môžu slovenské dievčatá zvládnuť výchovu troch detí, nákupy, upratovanie, popritom štúdium. Sú choré z tohto poznania. Nemeckí muži sú, naopak, tí, ktorí pracujú a sú živiteľmi rodiny.

Po takmer dvoch rokoch sa rozhodla pre zmenu. Odišla z rodiny a urobila dobre, lebo v tretej rodine, kde teraz žije, v bezprostrednej blízkosti Frankfurtu, sa cíti najlepšie. Celodenný program si určuje sama, v tejto rodine má len bezplatné ubytovanie, ako protihodnotu pre rodinu zariaďuje a zabezpečuje všetko potrebné – dozerá na chod domácnosti, zabezpečuje a organizuje potrebné záležitosti (doplňanie potravín, kníh, základného oblečenia a bielizne, samostatne narába aj s účtom atď.). Z toho vyplýva, že Nemci neuveriteľne (pre nás) dôverujú ľuďom, ktorí pre nich pracujú. Nestravuje sa v rodine, napokon trávi tam málo času, jedáva v meste. Potrebné financie si zabezpečuje starostlivosťou o deti v iných rodinách. V tejto rodine je už druhý rok a zatiaľ neuvažuje o zmene, lebo jej cieľom je dokončiť štúdium na Ekonomickej fakulte Goetheho univerzity vo Frankfurte.

Študuje vo 4. semestri, štúdium je päťročné. Za denné štúdium platí školné, v rámci ktorého však získala mnohé sociálne výhody : má bezplatný cestovný lístok v rámci celého Slovenska, zľavnené vstupné na kúpalisko a na kultúrne podujatia a najmä lacné stravovanie v študentskej menze.

Prečo sa rozhodla pre štúdium ekonomiky? Na škole, kde musela najprv získať nemeckú maturitu, keďže naša tam nemá potrebnú hodnotu, keď posúdili obsah jej predošlého štúdia, usúdila, že obsah predmetov ju predurčuje na štúdium ekonomiky. Napokon, v cudzine sa to študuje oveľa ľahšie, keďže sa veľa pracuje s číslami, vedomosti sa overujú písomne testovaním. Tento spôsob Lenka uprednostňuje a pokladá za efektívnejší než ústne skúšanie, ktoré prevláda u nás. Tento spôsob je rýchly a určite lepší.

A čo ďalej? Predovšetkým chce dokončiť školu. Aj v Nemecku sa začína prísnejší režim, najmä pre cudzincov, tento rok je vyhlásený za Rok šetrenia, vo veľkom sa prepúšťa nielen robotníkov, ale aj manažment, preto sa ani v jej prípade nedá plánovať ďaleko dopredu.

Osud cudzincov, ktorých neustále pribúda, nie je ľahký. Ostávajú pre nich zväčša podradné práce napr. Marokánci majú v rukách (aj vrátane organizovania) všetky upratovacie práce v meste. Toto je Lenkina skúsenosť, ale objektívne treba konštatovať, že naši vzdelaní ľudia sa dokázali v Nemecku presadiť na veľmi kvalifikovaných miestach a sú za svoju prácu primerane zaplatení.

Pravdou však ostáva, že domáci to majú ľahšie. Prejavuje sa to už počas štúdia, kde nemeckí študenti využívajú domáce zázemie, domáce kontakty a už počas štúdia majú pripravené výnosné miesta.

Slovenská komunita je aj Nemecku veľmi početná, slovenčinu počuť v doprav. Prostriedkoch, na ulici, v obchodoch, zamestnaní. Vo Frankfurte je koordinátorom slovenskej komunity katolícky kňaz z vých. Slovenska, ktorý je tam už 4. rok a zabezpečuje stretnutia a program pre Slovákov: majáles, juniáles, výlety, zájazdy, oslavy narodením a menín, spoločné večere so slovenským menu.

Lenka sa stretáva aj so sestrou, ktorá pracuje v 2 hod. vzdialenom meste, a tak majú možnosť pravidelne sa stretávať.

O Nemcoch sme si vytvorili fixnú predstavu ako o národe pedantov a ľudí milujúcich poriadok. Lenka nám tento názor poopravila. Na zabezpečenie poriadku a čistoty majú iných, ktorým dajú veľmi pocítiť, že sú za svoje služby platení.

Oficiálne správanie Nemcov je síce milé, slušné, uhladené, ale s patričným odstupom. Po lepšom poznaní sa však realita ukazuje celkom iná.

Lenka sa vždy teší domov, kam prichádza 2x v roku vo sviatočné dni. Na domov sa veľmi teší a vie si ho vychutnať.

Aj jej sme sa spýtali, či to stojí zato žiť v cudzine. Odpovedala: „Ak skúsenosti vie človek v sebe spracovať, zužitkovať ich, zo zlého i dobrého si zobrať to svoje, potom áno.“

Stále je tu však realita nemožnosti získať stálu prácu, stály príjem. Je to tiež pocit, že vo svete stále ostaneme cudzincami. Lenka má priateľky, ktoré si našli partnerov Nemcov, a predsa neboli v rodinách i na verejnosti prijaté ako rovnocenní partneri. Nepozná nikoho takého. Po rokoch skúseností s prácou v zahraničí aj naše dievčatá už získali určité sebavedomie, neprijímajú každú prácu, stanovujú si už podmienky a trvajú na ich plnení.

Nemajú to ľahké, snažia sa však preraziť a my im držíme palce pri ich úspešnom smerovaní.

A. Škurlová, M. Gazdičová

ZPOZ

Do radov obyvateľov nášho mesta sme privítali

Mariána Končára
Janu Emíliu Schvarzovú

V mesiaci máji svoje životné jubileá oslávia jubilanti

Andrej Vajda	50	Pavel Krupa	60
Juraj Kolesár	50	Mária Fečová	65
Mária Juhasová	55	Bartolomej Katriňák	65
Jaroslava Švačková	55	Anna Šváčková	70
Ján Hliboký	55	Vojtech Križánek	75
Anna Janovičová	60	Ludmila Maťašová	80
Mária Kašová	60	Ján Štefaník	80
Helena Harčaríková	60		
Tomáš Kmec	60		
Štefan Kolesár	60		

Manželstvo uzavreli

Martin Mital'	-	Lenka Gajdošová
Giraltovce		Kapušany
Marek Halža	-	Anna Bakal'arová
Buclovany		Giraltovce
Jozef Šafranko	-	Mária Bobuľová
Giraltovce		Liptovská Porúbka

CENTRUM VOĽNÉHO ČASU V GIRALTOVCIACH.

Z našich podujatí .

DEŇ ZEME

CVČ v spolupráci so ŠK / školský klub/ pripravilo veľmi zaujímavú výtvarnú súťaž pre deti prvého až štvrtého ročníka pod názvom DEŇ ZEME. Deti sa do súťaže zapájali počas troch týždňov a vyhodnotenie bolo na Deň zeme 22.04.2005. Všetky ročníky boli vo veľkom počte zapojené a tak porota v zložení : p.Paľová, p.Jurčová a p. Sušínková mala čo robiť aby vybrala za každý ročník tri najlepšie práce. Nakoniec boli ocenení 16 najlepší „maliari“, ktorí sa mohli tešiť z cien v podobe farieb, farbičiek a iných drobností, ktoré im udelilo CVČ.

Mažoretky na výlete

Mažoretky – rómske dievčatá sa zúčastnili výletu do CVČ v Stropkove, aby si tam vymenili skúsenosti s dievčatami v ich ZÚ. Dievčatá navzájom predvádzali svoje tance, učili sa nové prvky a dohodli sme sa aj o účasti na tohoročnej prehliadke, ktorá bude v Stropkove. Poprezerali sme si Centrum ale aj ZOO a náš výlet sme zavŕšili posedením v cukrárni.

PODUJATIA V M Á J I

MOJA MAMIČKA- výtvarná súťaž

NAŠA POLÍCIA – beseda s členom mestskej polície, výtvarná súťaž

MESTSKÝ ÚRAD - ODDELENIE KULTÚRY

VYSTÚPENIE SÚBORU TOĽAN – Stropkov (1. máj 2005)

DEŇ MATIEK – Kultúrny dom (8. máj 2005 o 14⁰⁰ hod.)

VYSTÚPENIE SÚBORU TOPLAN – Vyšná Olšava (8. máj 2005)

ŠPORTOVÝ DEŇ (13. máj 2005)

VYSTÚPENIE SÚBORU TOPLAN – Bardejovské Kúpele

NAJSTAR – Speváčka hviezdička východu – casting – zasadačka MsÚ (19. máj 2005)

TOPLANSKÉ SLÁVNOSTI

a PREHĽADKA DETSKÝCH ĽUDOVÝCH HUDIEB – Kultúrny dom a Amfiteáter (28. máj a 29. máj 2005)

ŠPORT

SPANILÁ JAZDA SKONČILA V SNINE

Futbalisti Slovana Giraltovece vykročili do jarnej časti IV. futbalovej ligy skutočne nádejne. Nadviazali na úžasný záver jesene, keď po dvoch výhrach dokázali zalarmovať 5 víťazstiev v rade aj v jari. Tento husársky kúsok neznižuje ani prehra v Snine (0:2). Ale vlastne je to už tradícia. Giraltovciam sa v Snine nikdy nedarilo. Hrá sa im tam veľmi zle. Snina sa zachraňuje, posilnila mužstvo a prehra s ňou určite nie je zahanbujúca. Na druhej strane sú Giraltovcania stále v hre o prvú priečku, keď ich najväčší rival z Pušoviec v priebehu týždňa stratil 5 bodov.

Čo je horšie, kľúčových hráčov Slovana prenasledujú zranenia. Najprv to bol Tomko, neskôršie sa k nemu pridali Mitaľ a Eliáš. Treba dúfať, že sa rýchlo dajú do poriadku. Spomenul by som ešte domáci zápas s Čiernym (3:1). Taký zlý výkon Slovana už diváci roky nevideli. Čo k tomu dodať? O umiestnení v tabuľke rozhoduje bodový zisk. Toto je rozhodujúci parameter pre súťaženie. S Kežmarkom Slovan prehral (0:1) a hral lepšie ako proti Čiernemu. „Futbal nemá logiku“, povedal legendárny T. Pospíchal. Giraltovčania „utrpeli“ víťazstvo, avšak už o štyri dni už rozdrvilo Breznicu. V tomto zápase dva razy skóroval J. Ivan. Podľa jeho informácie zaznamenal stý gól v drese Giraltoviec. Dosiahnuť takýto počet gólov počas ôsmich rokov je obdivuhodné. Škoda, že vo futbalovom klube neexistuje historická evidencia strelcov gólov. Mohol by tak vzniknúť klub giraltovských kanonierov. Jediný súčasný strelec J. Ivan si už môže do tohto klubu podať prihlášku. K tejto téme sa vrátíme v budúcom čísle Spravodajcu. Futbalistov Giraltoviec čaká veľmi náročný futbalový máj. Po derby s Kračúnovcami to bude „ŠLÁGER“ v Pušovciach.

Májový program Slovana:

1.5. 16,30 Slovan – Kračúnovce

8.5. 16,30 Nižná Šebastová - Slovan

15.5. 17,00 Slovan - Jasenov

22.5. 17,00 Pušovce - Slovan

29.5. 17,00 Slovan – Spišské Podhradie

MVDr. Miroslav Deutsch

SKVELÁ VEC SA PODARILA

Piatok 15.4.2005 sa zapísal zlatými písmenami do kroniky Giraltoviec a stal sa významným dňom pre naše mesto. Práve v tento deň bolo slávnostne odovzdané do užívania futbalové ihrisko s umelou trávou a Giraltovce sa tak stali 11. mestom na Slovensku, ktoré sa môže pýšiť takýmto miniihriskom. Otcou myšlienky vybudovať ihrisko s umelou trávou bol riaditeľ ZŠ Mgr. Ján Čížek. Jeho iniciatívu výrazne podporil primátor mesta p. Ján Rubis, a tak sa s výstavbou začalo v roku 2004. Rozmary počasia síce zabránili odovzdaniu v tom istom roku. To však nemení nič na veci, že skvelá vec sa podarila. Náležite to vyzdvihol aj Slovenský futbalový zväz a na slávnostné odovzdanie vyslal hviezdnu delegáciu. Viedol ju generálny sekretár SFZ D. Tittel v sprievode s reprezentačným trénerom D. Gallisom a medzinárodným rozhodcom Ľ. Michelom. Východoslovenský futbalový zväz zastupoval jeho predseda B. Benedik. Sprevádzali ho M. Timko a P. Szenay. Krstnými otcami ihriska sa stali významné postavy giraltovského futbalu Igor Novák a Jozef Daňko. Na tejto akcii sa zúčastnilo veľké množstvo žiakov a študentov našich škôl a autogramiáda nemala konca. Slávnostnú pásku prestrihli D. Tittel a J. Rubis, a dali tak zelenú pre giraltovskú mladú generáciu, aby nej mohli vyrastať kvalitní a nádejní futbalisti, ktorí by raz reprezentovali Slovensko. Za všetkých sa pre Spravodajcu vyjadril B. Benedik, predseda VSFZ: „Tento projekt realizuje Slovenský futbalový zväz pod záštitou UEFA. Giraltovce sa zaradili medzi štyri východoslovenské mestá, ktoré vyhrali ihrisko s umelou trávou. Futbal v Giraltovciach má veľkú tradíciu, a preto právom patrí do spoločnosti miest, ako sú Michalovce, Košice a Stropkov, kde sa projekt tiež realizoval.

Sám primátor vo svojom príhovore pri otvorení ihriska povedal, že ho táto myšlienka oslovila a neváhal ani minútu, zvažil všetky naše možnosti ako zabezpečiť pre našu mladú generáciu komfortné podmienky na športové vyžitie. Nakoľko sám má rád šport, priznal sa, že takéto ihrisko vyrastie v našom meste v priebehu 2 – 3 rokov. Naše požiadavky boli splnené a mladá generácia v krátkom čase môže začať využívať umelú trávu. Myslí si, že naša mladá generácia má byť za čo vďačná všetkým tým, čo sa touto myšlienkou zaoberali a zrealizovali ju. Spokojnosť vyjadril aj vedúci oddelenia výstavby Ing. Emil Mati bývalý aktívny hráč Slovana, v poslednom čase opäť hrajúci, konštatovaním: „Škoda, že nie som mladší, nakoľko už toľko nevládzem behať

ako moji mladší spoluhráči.“ Dúfam, že toto minihriško bude jedným z prínosov pre mladých športovcov pri zvyšovaní ich výkonov a výsledkov.

M. Deutsch, A. Kmecová

Z REDAKČNÉHO STOLA

Najviac pripomienok a upozornení , ktoré redakcia zaznamenala, súviselo s nedodržaním poriadku nielen mimo mesta, ale aj pri obytných domoch. Niektorí jednotlivci nerešpektujú separovanie odpadu a vraky áut tiež do prírody nepatria. Ťažšie sa prevychovávajú dospelí, preto treba začať od detí, žiakov, a tu je priestor pre školy.

P O Z V Á N K A

Dňa 8. mája 2005 /nedeľa/ Vás pozývame na oslavy Dňa matiek, ktoré sa uskutočnia v Kultúrnom dome zo začiatkom o 14,00 hod. . V programe sa Vám predstavia žiaci našich škôl.
Srdečne sa na Vás tešíme!

Spevácka súťaž NAJSTAR alebo hľadáme spevácku hviezdičku Východu

Chceš sa stať speváčkou hviezdou ? Prihlás sa do veľkej speváckej súťaže „ *NAJ STAR* “. Túto súťaž pre Vás pripravil Mestský úrad – oddelenie kultúry v Giraltovcach v spolupráci s US GONG. Príď si vyskúšať svoje spevácke schopnosti na casting, ktorý sa uskutoční 19.mája 2005 o 9,00 hod. v priestoroch budovy MsÚ v Giraltovcach na prízemí.

MOŽNO SA STANEŠ JEDNÝM Z DESIATICH FINALISTOV, KTORÍ BUDÚ SÚŤAŽIŤ O SUPER CENY.

Mesto Giraltove vás pozýva na Topľanské slávnosti, ktoré sa uskutočnia v dňoch 28. –29. mája 2005. Prvý deň bude prehliadka detských ľudových hudieb v kultúrnom dome v Giraltovcach. Druhý deň sa Vám predstavia víťazi a pozvané súbory domáce aj zo zahraničia, na mestskom amfiteátri.

Poliklinika Giraltove ILB, s. r. o.

Rozpis pohotovostných služieb na mesiac máj 2005

Tel. č. na dispečing pohotovosti a dopravnú službu – 054 / 732 22 60

Pondelok – piatok (od 16,00 – do 07,30 hod.)

Sobota, Nedeľa (od 07,30 – do 07,30 hod.)

1.5.2005	MUDr. Hrinko	Eskulap, s.r.o. Gurčíková
2.5.2005	MUDr. Miheličová	Medmih, s.r.o. Tkáčová G.
3.5.2005	MUDr. Harčariková	Eskulap, s.r.o. Balajová
4.5.2005	MUDr. Deutsch	Apolon, s.r.o. Dvorčáková
5.5.2005	MUDr. Smolko	PKL ILB, s.r.o. Gurčíková
6.5.2005	MUDr. Hrinko	Eskulap, s.r.o. Katuščáková
7.5.2005	MUDr. Miheličová	Medmih, s.r.o. Dvorčáková
8.5.2005	MUDr. Vlček	PKL ILB, s.r.o. Balajová
9.5.2005	MUDr. Deutsch	Apolon, s.r.o. Michalčíková
10.5.2005	MUDr. Miheličová	Medmih, s.r.o. Tkáčová A.
11.5.2005	MUDr. Vlček	PKL ILB, s.r.o. Tkáčová G.
12.5.2005	MUDr. Fotta	PKL ILB, s.r.o. Balajová
13.5.2005	MUDr. Harčariková	Eskulap, s.r.o. Dvorčáková
14.5.2005	MUDr. Deutsch	Apolon, s.r.o. Tkáčová G.
15.5.2005	MUDr. Harčariková	Eskulap, s.r.o. Tkáčová A.
16.5.2005	MUDr. Hrinko	Eskulap, s.r.o. Gurčíková
17.5.2005	MUDr. Vlček	PKL ILB, s.r.o. Katuščáková
18.5.2005	MUDr. Miheličová	Medmih, s.r.o. Michalčíková
19.5.2005	MUDr. Fotta	PKL ILB, s.r.o. Tkáčová A.
20.5.2005	MUDr. Deutsch	Apolon, s.r.o. Tkáčová G.
21.5.2005	MUDr. Hrinko	Eskulap, s.r.o. Michalčíková
22.5.2005	MUDr. Fotta	PKL ILB, s.r.o. Katuščáková
23.5.2005	MUDr. Harčariková	Eskulap, s.r.o. Balajová
24.5.2005	MUDr. Hrinko	Eskulap, s.r.o. Dvorčáková
25.5.2005	MUDr. Vlček	PKL ILB, s.r.o. Gurčíková
26.5.2005	MUDr. Miheličová	Medmih, s.r.o. Katuščáková
27.5.2005	MUDr. Smolko	PKL ILB, s.r.o. Michalčíková
28.5.2005	MUDr. Smolko	PKL ILB, s.r.o. Gurčíková
29.5.2005	MUDr. Miheličová	Medmih, s.r.o. Dvorčáková
30.5.2005	MUDr. Deutsch	Apolon, s.r.o. Tkáčová A.
31.5.2005	MUDr. Harčariková	Eskulap, s.r.o. Tkáčová G.

PhDr. Imreová Lucia
Poliklinika Giraltove ILB, s.r.o.
konateľ